

Megsárgult lapok - Szamóca for president!

2012 szeptember 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Természetesen az MLSZ-elnöki posztra gondolunk. Amire hogyan is lehetne alkalmasabb jelölt, mint az utóbbi években a (futball)nemzet lelkiismereteként m?köd? egykori színész, Eperjes Károly. (Akir?l az is ismert, hogy "ha tudtuk, ha nem tudtuk", t?le megtudhatjuk a Tutit, izé, a tutit.)

(Akir?l az is ismert, hogy "ha tudtuk, ha nem tudtuk", t?le megtudhatjuk a *Tutit*, izé, a *tutit*.)

De ez nem csak közéleti téren és politikai pályafutása kezdete óta van így. Nem, a magyar labdarúgásról már korábban, több alkalommal is megmondta, hogy mikor mit kellene vele csinálni. Egy id?ben jóformán elképzelhetetlennek t?nt egy idénykezdet az NB I-ben anélkül, hogy a sajtó meg ne kérdezte volna - az utóbbi évtizedekben a halhatatlan deszkák világában szinte unikumnak számító módon - a nagyközönség által becenéven emlegetett, közkedvelt *Szamóca** véleményét: szerinte milyen az aktuális foci, és mit kéne vele tenni, hogy még jobb legyen (ha ez lehetséges). Ma már, persze, a lapokban kell ilyesmit tenniük, központi utasításra sem, hiszen meg van az a kör és fórum, amely és ahol elmondhatja a véleményét, közvetlenül a szakterület els?számú irányítójának. Károly barátunk is ott van a t?z közelében.

Az **1993**-as Labdarúgás hetilap 2-es számában a Körkérdés rovat címe így szólt: Mi segíthetné a magyar labdarúgás megújulását?
Válaszolnak: **Baróti Lajos** mesteredz?, volt szövetségi kapitány; **Farkas József** BVSC-utánpótlásedz?; **Sz?cs Lajos** volt válogatott; **Ihász Kálmán** volt válogatott; **Kovács Béla** volt játékos, rend?rtiszt. És Eperjes. Idézzük:

Köztudott, hogy imádom a magyar focit.(...) Én már réges régen véleményt formáltam arról,hogyan lehetne segíteni a bajba jutott magyar labdarúgásunkon. Öt oldalban foglaltam össze egy futballrajongó tanácsait és átadtam a Magyar Labdarúgók Kamarájának.
Az irányítást az igazi szakemberekre illene bízni. Gondolok itt els?sorban Mezey Györgyre.
Távol áll t?lem, hogy megbántsam a mai játékosokat, akik közül sokkal jó barátságban vagyok, de velük és az elavult módszerekkel elindulni felfelé már képtelenség.
Nagyon nagy hibának tartom, hogy túlértékeljük a magyar bajnoki címet. (...) Hogy színészi példával éljek, a magyar bajnoki címet úgy kellene értékelni, mint amikor a színész elvégzi a f?iskolát, ezzel jogosítványt kap, hogy szerephez jusson.

Nem bonyolult ez. Tizennyolc évvel kés?bb az élet igazolta az el?relátást. Mezeyt megtesszük egy sosem-nyert klub trénerének, és simán megvan a bajnoki els?ség. Amit azonban ne értékeljünk túl! Jól jelzi ezt a józanságot, hogy az edz?,hopp, már nem is edz? ott.

A Football Sportmagazinban, ugyancsak **1993**-ban - Szamóca évad f?szerepl?je! -, fél évvel kés?bb (7. szám) a Ki mit vár a futballtavasztól? cím? cikk megszólalói: **Bene Ferenc** volt válogatott, edz?; **Moldova György** író; **Pintér Attila** labdarúgó, Budafok. És, persze, Eperjes.

Szórakoztatóbb, élvezetesebb, színvonalasabb játékot várok, no és azt, hogy a tavalyinál lényegesen többen menjenek ki a pályákra. Mindezért legtöbbet természetesen a játékosok tehetnek, els?sorban azzal, hogy változtatnak a hozzáállásukon, a játékszemléletükön.
Kialakul végre egy üt?képes magyar válogatott, amely nemcsak hogy kijut a világbajnokságra, hanem visszaszerzi a magyar labdarúgás egykori legendásan nagy szurkolótáborát is.

Aki kíváncsi, a fentieken túl miket mondott még a *színpadias* sportteoretikus például az egyesületek helyzetér?l, professzionalizálódásáról, gazdasági és szakmai esélyeir?l, az az alábbiakban beszkennelt teljes újságcikkekb?l megtudhatja.
Aki viszont a néhány hónap különbséggel megjelent szövegekben inkonzisztenciára utaló jeleket vél felfedezni, avagy különös áthallásokat az azóta, vagyis napjainkban történt-történ? fejleményekkel kapcsolatban a sportpolitikai világában - az magára vessen. A lényeg, ne ránk!

Football Sportmagazin, 1993.7.
(A kicsinyítve betett illusztrációk rákattintva nagyobbak lesznek, akkor pedig a jobb-klikk menüb?l a Kép megjelenítése *parancsra még nagyobb, jól olvasható méretben jelennek meg.)*

Labdarúgás, 1993.2.
(A kicsinyítve betett illusztrációk rákattintva nagyobbak lesznek, akkor pedig a jobb-klikk menüb?l a Kép megjelenítése *parancsra még nagyobb, jól olvasható méretben jelennek meg.)*

(Igazából nem idevágó kiegészítés:

* Imádtam, amikor még színpadon láttam. Ez kábé féltucatszor esett meg, ugyanabban a színházban, s?t, darabban. A Plautus írta, Taub János rendezte *A hetvenked? katona* cím? bohózatban, a Radnóti Színházban nem ? volt a névleges, de ? volt a valódi f?szerepl?. Bizonyos **Palestrio**.

Utánozhatatlan, amit abban a szerepben m?velt. Legszívesebben kifeküdtem volna, felállva a székb?l, a színpad elé, úgy kacagtam volna. Hozzáteszem, társaiként Gáspár Sándor hasonlóan vicces volt, Gera Zoltán megragadó, Tóth Ildikó elb?völ?. Addig jártam újra és újra megnézni az el?adást - azt követ?en, hogy egy tévéközvetítésben véletlenül láttam -, míg csak a színház le nem vette repertoárról. Akkor majdnem sírtam, a jegyszed?nénik alig tudtak vigasztalni. Húsz évvel kés?bb rávetettem magam a DVD-re, amin kijött a felvétel.)

Ajánló